

Завтра зустрінемо разом!

«Ми просто йшли, у нас нема зерна неправди за собою...»

Свою кров за Україну Володимир Карпук пролив у парламенті ще 2010 року.

Ці Шевченкові слова – про таких, як волинський лікар, народний депутат України V та VI скликань Володимир Карпук. Один лише епізод. Коли приймали сумнозвісні «харківські угоди», Володимир Георгійович кинувся у бійку проти депутатів-«бойовиків» із Партії регіонів на чолі з Царьовим (на фото). Наслідок – зламаний ніс і травма, яка ще довго давалася взнаки. Інакше він не міг, діяв по совісті, бо завжди був безкомпромисним там, де йшлося про український інтерес.

На тлі нинішньої війни цей епізод виглядає далекою історією. Але саме такі особисті вчинки завжди тримали і тримають українське небо

АНКЕТА ЧИТАЧА «ВОЛИНЬ»:

1. Прізвище, ім'я, по батькові, вік, професія по життю... Карпук Володимир Георгійович, 68 років, завжди лікар, тимчасово був політиком.

2. З газетою «Волинь» я... З дитинства, відколи навчився читати. Це понад 60 літ. Завжди люблю цю газету, це дійсно літопис нашого краю впродовж багатьох десятиліть.

3. Коли зрозумів, що війна з росією невідвротна... Ще у 2008-му, коли у Москві був прийнятий новий закон, нова доктрина, і один із пунктів, який ми тоді обговорювали з колегами, був про захист російськомовного населення і територій, де є російська мова. Ми зрозуміли, що це робиться під якісь досить агресивні дії.

І, по-друге, коли ми були 8 вересня 2008 року в Грузії і хотіли проїхати на територію Південної Осетії, нас не пустили росіяни. Вийшла група офіцерів і запитали, хто ми. Я кажу: «Ми депутати Верховної Ради України, приїхали подивитися, що тут відбувається». Один нам чітко сказав: «Ви скоро побачите це в Криму». Ми зустрічалися ввечері із Саакашвілі (тоді – президент Грузії. – Авт.), сказали про це, обговорили і дійшли висновку, що це цілком реальні речі. Хотіли у Верховній Раді прийняти постанову зі зверненням до країн світу, але не набрали потрібної кількості голосів через позицію Блоку Юлії Тимошенко і насамперед самої лідерки.

Продовження анкети – на с. 6

РЕКЛАМА

Кредит «На Старт» – Король кредитів!

- Сума кредиту – до 100 000 грн
- Термін – 12, 24, 36, 48 або 60 місяців
- Реальна річна процентна ставка до 71,53%

Для нових клієнтів, які на момент подання заявки не мають діючих або закритих угод по кредитних продуктах протягом 5 років

м. Луцьк, вул. Конякіна, 30
(ТЦ «Варшавський», 1 поверх)

(050) 388 90 27, (067) 639 13 89

Вартість дзвінків згідно тарифів Вашого оператора.
Ліцензія НБУ №96 від 04.11.2011. ДРБ №46 від 22.10.1991.

IdeaBank

Золоте серце

«Гроші нічого не варті, коли немає сина»

Фото із сайту Дубровицької міської ради.

2,5 мільйона, отримані від держави, мама Героя віддала на дитячий спортмайданчик.

Таким чином жителька села Орв'яниця Сарненського району Рівненщини Марія Пешко вирішила залишити пам'ять про себе та свого загиблого сина Івана Ключика (обоє на фото)

Розповідь про благородний вчинок – на с. 3

Фото із сайту vikna.tv.

Репортаж із глибинки

«Село Краска змаліло, бо добре залізничне сполучення із білоруссю було»

За підрахунками корінної жительки Ніни Тусюк, яка всіх знає, понад двісті сімей із цього села, що на Ратнівщині, нині живе у Бресті.

Тож якщо у 1960-х роках тут було 750 мешканців, то тепер це число зменшилося на пів тисячі. П'ятдесят хат пустками стоять, і в багатьох із них уже ніколи вечірньої пори не засвітяться вікна

Катерина ЗУБЧУК

«А ДЕ Ж ТОЙ ГАРНИЙ ДЕРЕВ'ЯНИЙ МІСТ, ПРО ЯКИЙ У ТРАВНІ ВСЯ УКРАЇНА ДІЗНАЛАСЯ?»

Збираючись у Краску, один знімок уже наперед запланувала. Цьогорічного літа в мережі не раз «засвітився» міст через річку Прип'ять. Справа в тому, що на початку повномасштабного вторгнення росії в Україну для безпеки (бо ж знаходиться біля кордону з білоруссю) його було підірвано. Але оскільки це був найкоротший шлях сполучення із сусідньою Лютькою, що на Старовижівщині (а далі – Дубечним), то людям доводилося об'їжджати понад п'ятнадцять кілометрів. Одне слово, очевидна незручність. Тож громада відбудувала його з допомогою місцевого лісгоспу, який забезпечив деревиною. І найперше запитання старости Здомишльського старостинського округу Людмили Чернущь, до якого належить і цей невеличкий населений пункт, саме це:

– А де ж той гарний дерев'яний міст, про який у травні вся Україна дізналася?

Виявилось, запізнилася я буквально на декілька днів. 7 листопада (а відрядження припало на 9-те число) його знову для безпеки підірвали. Хоч ми й проїхалися до річки й побачили руйну, але фотографувати не стала. Від цього застерегла присутність на другому березі річки двох вартових – військових чи тероборонівців. Це нагадало, що знаходимося у прикордонні та ще й у такий тривожний час. Заодно побачила й залізничний міст через Прип'ять, яким тепер теж нема руху. Про це свідчив потяг, що зупинився на ньому, з кількома перекинутими вагонами, які створили затор.

7 листопада міст біля Краски знову для безпеки підірвали.

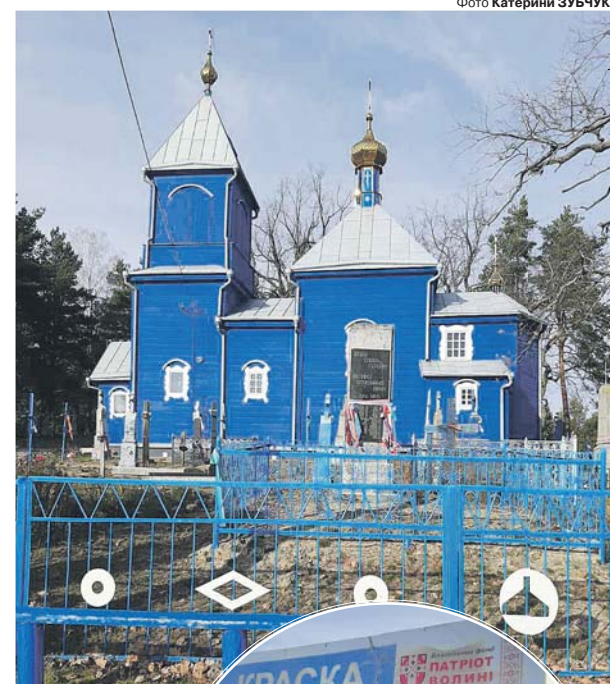

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Про відкриття церкви у Красці подбав місцевий умілець Іван Тусюк.

А зупинку в селі напередодні виборів облаштував нині народний депутат Степан Івахів.

Закінчення репортажу – на с. 6–7

Пульс дня

Ледь не вчаділи мама з трьома дітьми

Їхні життя допомогли зберегти рятувальники

Софія ГАВРИЛЮК

Повідомлення про пожежу в ДСНС Волині надійшло із села Раків Ліс Камінь-Каширської громади минулої суботи о 9.29. Вже за 10 хвилин на місці лиха працювали рятувальники: розгортали газодимозахисне обладнання та евакуювали із задимленого будинку людей. На той момент у домі перебували четверо: 2-і 6-літні хлопчики, 4-річна дівчинка та їхня мама.

Пожежники зазначають, що оселя могла зайнятися через несправність пічного опалення. Найближчим часом родині доведеться взятися за ремонт, бо вогонь частково знищив стелю. ■

35-річний волинянин отримає на горіхи за феєрверк

Любителя гучних святкувань під час війни оштрафував Ковельський суд

Софія ГАВРИЛЮК

Інцидент стався 5 листопада надвечір. Очевидці помітили, як невідомий запускає феєрверк на вулиці Брестській. Відео опублікували у соцмережах. А згодом порушника знайшла поліція. Ним виявився 35-річний мешканець Ковеля, який пояснив, що святкував день народження племінниці.

Оскільки з грудня 2020 року запускати салюти чи феєрверки у Ковелі заборонено, на чоловіка склали адмінпротокол. Згідно з рішенням суду, він повинен заплатити 850 гривень штрафу. ■

8 разів ударив товариша ножом

Днями засудили 35-річного лучанина, який ледве не вбив знайомого

Олена БОРИСОВА

Прокурори Луцької окружної прокуратури підтримали публічне обвинувачення в кримінальному провадженні про вчинення волинянином замаху на умисне вбивство. Встановлено, що 4 квітня нетверезий лучанин у квартирі будинку на вулиці Домни Гордіук в обласному центрі Волині під час конфлікту вісім разів ударив 41-річного знайомого ножом. На щастя, завдяки вчасно наданій допомозі потерпілий вижив. Суд визнав його кривдника винним та призначив покарання – 7 років позбавлення волі. ■

Спалив хату співмешканки

Перед судом постане 33-літній житель села Боровичі Луцького району

Тетяна МЕЛЬНИК

Уночі 1 жовтня чоловік вилив бензин із канистри на дерев'яну підлогу будинку, в якому тимчасово проживав зі співмешканкою, кинув сірник на вогнебезпечну рідину та втік.

Будинок повністю згорів. Подальшу долю волинянина, який не заперечує своєї винуватості у вчиненні злочину, вирішить суд. Як повідомили у пресслужбі поліції, чоловіку світить строк від 3 до 10 років. ■

Хороша новина

Сенкевичівці зустрічали Анатолія Никонюка з короваєм як гостя, хоча він тут свій.

Вперше у цьому році діти співали гімн на повітрі ліцею.

«Активістів було багато, а як довелося школу ремонтувати, допомагати не поспішали»

Про це під час відкриття оновленого приміщення Сенкевичівського ліцею Городищенської сільської ради Луцького району заявив меценат, відомий волинський господар Анатолій Никонюк. Від початку війни тутешні школярі вчилися тільки дистанційно. Тепер завдяки допомозі аграрія зможуть сісти за парти

Леонід ОЛІЙНИК

Справа в тому, що розпочати навчання в закладі не дозволяли санітарні лікари, бо мали серйозні претензії до харчового блоку школи, тому чимало тутешніх мешканців віддавали дітей у місцевий інтернат. У ньому, за словами керівника ТзОВ «Городище» Анатолія Никонюка, немає укриття. Отож після 24 лютого сенкевичівські учні відвідували лише онлайн-уроки.

Аграрій взявся вирішити проблему. Каже, коли на зборах обговорювали оновлення ліцею, то чимало ініціатив-

Директор навчального закладу Інна Січевська вважає, що у своїх класах учні краще вчитимуться, ніж дистанційно.

них жителів висували свої пропозиції, а от допомагати охочих не знайшлося.

«Пообіцяв людям зробити харчоблок. Потім виникло питання благоустрою: тут були хащі, у які вже звозили сміття з усього селища. Довелося все розчистити, покласти бруківку. Купували обладнання, меблі. А тут, як на зло, ціни підскочили», — пригадує Анатолій Олександрович. Загалом на ремонт закладу він виділив понад 5

«Загалом на ремонт закладу Анатолій Никонюк виділив понад 5 мільйонів гривень.»

мільйонів гривень. Також частину робіт профінансувала Городищенська громада.

Під час урочистостей сільському голові Світлані Соколюк та керівнику ТзОВ «Городище» Анатолію Никонюку директорка ліцею Інна Січевська вручила подяки. Вона розповіла, що, крім капітального ремонту харчоблоку, вдалося огородити територію школи, замінити вхідні двері, облаштувати доріжки на повітрі та зробити додатковий вхід в укриття. Освітінка каже, що це надзвичайно великий обсяг роботи.

На відкриття оновленого закладу зібралося чимало селян. Стрічку, крім мецената та керівників громади, взяли перерізати голова обласної ради Григорій Недопад та народний депутат України Вячеслав Рубльов. ■

Болить!

Матері Героя Михайла Приступи вручили орден сина «За мужність»

28-річний уродженець села Милуші Луцького району Михайло Приступа поліг біля Ірпеня в Київській області 5 березня

Юстина КОЛОМІЄЦЬ

Ордена «За мужність» II ступеня боєць був удостоєний посмертно. Днями нагороду матері матроса 503-го окремого батальйону морської піхоти Збройних сил України Михайла Сергійовича Приступи вручив мер Луцька Ігор Поліщук.

«Завдяки його жертві та подвигу сьогодні Україна здійснює контрнаступ та великою ціною відвоює кожен сантиметр своєї землі. Діти у Луцьку та інших містах можуть ходити до школи, а дорослі на роботу. Нехай ця державна нагорода буде для вас та вашої сім'ї згадкою про велику мужність, велике

Морський піхотинець Михайло Приступа, на жаль, навіки залишиться 28-річним.

серце і велику любов вашого сина до України», — звернувся міський голова до мами Героя. ■

«Завдяки його жертві та подвигу сьогодні Україна здійснює контрнаступ та великою ціною відвоює кожен сантиметр своєї землі.»

«Ваш син захистив Україну».

Актуально

Запроваджено режим аварійних відключень

Місцева влада пояснює це стрімким зростанням дефіциту потужностей по всій Україні

Олена КАЛЕНЮК

Станом на ранок понеділка, 28 листопада, у Волинській області було заживлено 30% споживачів. За інформацією голови місцевої військової адміністрації Юрія Погуляйка, це пов'язано з тим, що дозволена потужність по області становила 140,35 МВт при потребі 350 МВт. Напряму подають із чергуванням споживачів, аби уникнути перенавантаження ліній. Найголовніше, що фахівці повністю забезпечують електропостачанням усі важливі об'єкти критичної інфраструктури.

Тим часом в Укренерго пояснили, що в понеділок дефіцит потужності збільшився через аварійні відключення блоків на кількох електростанціях. Це відбулося одночасно зі зростанням споживання електрики через холодну погоду. У компанії нагадали, що нестабільність і проблеми – це наслідок уже семи хвиль ракетних ударів російських окупантів по енергетичній інфраструктурі України. Масштаби та складність пошкоджень дуже великі, тож ремонти тривають цілодобово. ■

■ Золоте серце

Ця жінка — сіль Української землі. Її вчинок — неоціненний, як і її сина Івана.

Фото із сайту Дубровицької міської ради.

«Гроші нічого не варті, коли немає сина»

2,5 мільйона, отримані від держави, мама Героя віддала на дитячий спортмайданчик.

Таким чином жителька села Орв'яниця Сарненського району Рівненщини Марія Пешко вирішила залишити пам'ять про себе та свого загиблого сина

Антон КАРАСЬ

Іван Ключко боронив державу в зоні АТО, починаючи з 2014 року. У 2021-му він підписав контракт із Збройними силами. Загинув боєць 24 квітня 2022 року у бою поблизу Попасної на Луганщині.

Його мама вперше в області віддала отримані від держави кошти на соціальний проект. Марія Пешко працювала у ліцеї та була капітаном жіночої волейбольної команди, тому питання розвитку дитячого спорту для неї не байдуже.

Завдяки її внеску юні мешканці громади зможуть займатися міні-футболом, волейболом, баскетболом та легкою атлетикою на новому майданчику.

«Я думаю, що це буде найкращий спомин про сина», — прокоментувала жінка своє рішення.

«Для нашого закладу, для наших дітей, для всієї громади — це неоціненний подарунок. І вчинок Марії Павлівни, який вартий наслідування, ні на йоту не здивував. Матеріальна

Біля спортивного майданчика мати та вдова Івана відкрили пам'ятний знак.

Вчинок землячки вразив голову Рівненської ОВА Віталія Ковалю.

«Історичний приклад самопожертви, коли мама, втративши сина, пожертвувала кошти, виділені держа-

«Історичний приклад самопожертви, коли мама, втративши сина, віддала кошти, виділені державою. 2,5 мільйона гривень вкладено в цей майданчик, і це те, чим відрізняється Україна від ворогів.»

сторона для неї ніколи не була важливою. Вона любила спорт», — розповіла директорка Орв'яницького ліцею Алла Буткевич.

вою. 2,5 мільйона гривень вкладено в цей майданчик, і це те, чим відрізняється Україна від ворогів», — зазначив посадовець. ■

■ Імперія зла

Фотоколлаж із сайту pravdatutnews.com.

Увесь світ переконався, що «двоголовий орел» несе всюди тільки смерть.

росію нарешті визнано державою-терористом

За цю резолюцію Європейського парламенту проголосувало 494 європарламентарі, 58 були проти, 44 утрималися

Василь РОГУЦЬКИЙ

У документі Європейський парламент визнав, що росія здійснює «невибіркові атаки на житлові райони та цивільну інфраструктуру» в Україні, у результаті чого загинули тисячі людей. На окупованих територіях окупанти проводять «страсти без суду і слідства, здійснюють викрадення, сексуальне насильство, катування та інші звірства», додається в резолюції. Було також згадано про масові вбивства в Бучі, Ірпені, Ізюмі та Ли-

мані, атаки на мариупольський театр та залізничний вокзал Краматорська. Автори проекту стверджують, що росія спричинила гуманітарну кризу в Маріуполі та зруйнувала 95% міста.

Крім того, євродепутати закликали ЄС та його держави-члени вжити заходів для ініціювання всеосяжної міжнародної ізоляції рф, у тому числі щодо членства росії в міжнародних організаціях та органах, таких як Рада Безпеки ООН, та утриматися від проведення будь-яких офіційних заходів на території російської федерації.

Нагадаємо, що раніше росію терористичним режимом визнала Парламентська асамблея НАТО, а також Парламентська асамблея Ради Європи.

КОМЕНТАР

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент, лідер «Європейської Солідарності»:

«Не встиг Європарламент проголосувати за визнання кремлівського режиму терористичним, як рф негайно підтвердила свій статус терориста №1 у світі (йдеться про нові масовані обстріли інфраструктури. — Ред.).

Без світла, тепла або води можна потерпіти і день, і тиждень. Однак без свободи та незалежності — це не життя. Рабам, що населяють територію по той бік «поребрика», цього не збагнути.

Ще більше зброї Україні, якісне посилення системи ППО, аби контролювати небо. Надання нам зброї середньої і великої дальності дії, аби знищувати російські збройні арсенали та логістичні центри. Антиросійські санкції, включно з тотальним ембарго. Визнання росії державою-терористом. Повна міжнародна ізоляція злочинного режиму — такою має бути відповідь колективного Заходу.

А за нами діло не стане. Наші ЗСУ виженуть загарбників, покарають за кожен злочин, за кожну ракету, снаряд чи кулю, за кожне життя. Ми вистіймо і переможемо!». ■

Погляд

Василь УЛИЦЬКИЙ,
редактор відділу політики
газети «Волинь»

Не рубаймо гілку, на якій сидимо

Не можу зрозуміти: це моє суб'єктивне враження чи це справді українці стали останнім часом все більше вивувати у своїх бідах західні країни — США, Європу. Мовляв, не дають стільки зброї, як треба, санкції їмні якісь не дуже дієві, та й, зрештою, могло б НАТО просто взяти і розбомбити ту кляту росію і покінчити з цим усім. Тим паче після того, як ракети впали у Польщі (чомусь чи не усі переконані, що то точно російські)...

Чесно кажучи, не раз й сам матюкався, чому Захід не дає нам усієї зброї, як мені особисто хотілося б. Наприклад, літаки F-16 чи ракети, які можуть летіти на сотні кілометрів. Але.

Давайте спробуємо трохи «попуститись». Як би важко не було — не піддавайтесь емоціям.

Світу на загал начхати на нашу війну. Індії, Китаю, решті країн Азії, Африці, Бразилії, всім її сусідам у Південній Америці і так далі... Єдині, хто нам дієво помагає — зброєю, грошима, санкціями, прийомом біженців, — це Європа, США, Канада і ще кілька держав. Хоч могло бути зовсім по-іншому. От був би при владі не Байден, а Трамп — ви впевнені, що ми мали б «Хаймарси» або гаубиці? Я — ні.

Бо виходить, що коли ми завзято критикуємо Захід, який, зауважте, несе збитки через те, що став на наш бік, то насправді ми з усієї сили лупимо коня, який і так тягне. І водночас підігруємо російській пропаганді. А кінь може образитись, плюнути і сказати: «А це не моя справа».

Країни Заходу — це ж не бюро добрих послуг, яке зобов'язане виконувати на сто процентів усі наші забаганки. Це різні держави, багато з яких мають свої стосунки з росією, проросійських агентів і виборців, які хочуть усього, причому негайно і дешево. Одна Угорщина чого варта. Багато хто з цих держав важко і болісно позбувається власних стереотипів щодо рф.

Та й не забувайте, що зовсім недавно і більшість українців уперто не просто не бачила в московії ворога, а голосувала за всяких януковичів, які вели нас в «руській мір». Про «ідеологічний підрозділ російської держави» — московський патріархат, який і досі чудово почуває себе в Україні, вже й згадувати не хочеться.

Тож не найжджати треба на союзників, а працювати з ними щодо конкретних питань. Переконувати і пояснювати. Американці «Джавеліни» нещодавно не хотіли давати, а скоро, ймовірно, такі бажані літаки отримаємо...

Є очевидна істина: без союзників ми б не вистояли. Тому не рубаймо гілку, на якій сидимо. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олександр СЕМЕНЧУК — боєць із міста Володимир;

Володимир КРАВЕЦЬ — боєць родом із міста Сіверодонецька, що на Луганщині. Через повномасштабне вторгнення росії в Україну перебрався у село Стобихівку Камінь-Каширського району, звідки й був мобілізований;

Михайло ОМЕЛЯНЧУК — боєць із села Нова Вишва, що на Старовижівщині;

Андрій КІНАХ — боєць із села Криничне, що на Маневиччині;

Олег МИТОШОП — військовий із міста Володимира;

Іван ГАЗЮК — боєць із міста Луцька;

Володимир ГУБЕРУК — боєць із міста Нововолинська.

■ Пряма мова

«Будь ласка, перестаньте молоти херню»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Роман ШРАЙК, блогер, про заклики у відповідь вдарити ракетами по російських містах:

«Я розумію, що після обстрілів в усіх нерви не фонтан, але мене забембали пропозиції вдарити у відповідь по російських містах, «шоб знали», «шоб відчули» тощо. По-перше, це злочинно. Саме через такі злочини росія зараз визнають державою-терористом. Хтось хоче, щоб і нас визнали? По-друге, це безглуздо. Безглуздо, бо не впливає на співвідношення сил на фронті. По-третє, це знову безглуздо. І якщо ми почнемо хріначити по цивільному населенню, мотивація піти помститися різко зростає. І кому це, окрім путіна, треба? Тому, будь ласка, перестаньте молоти херню».

Юрій БУТУСОВ, військовий журналіст, про небезпеку вторгнення білоруських військ в Україну:

«До цього треба ставитися абсолютно серйозно. Те, що робить зараз білорусь, – це дуже активна підготовка до повномасштабної війни. Звичайно, що Лукашенко відтягує цей момент. Оскільки – поки він безпосередньо не втягнув свою армію у війну – він може набагато більше сторгуватися з путіном. Але, тим не менше, білорусь дуже швидко до війни наближається. І це може стати фактом найближчим часом.

Про які ж дати можна говорити? Білорусь уже зараз готова до війни. В принципі, це може бути й грудень. Вони розгорнулися. Вони готові, і це може статися в будь-який момент. У нас достатні розвідувальні можливості, щоб як мінімум за два-три дні отримати вже точну інформацію».

Олаф ШОЛЬЦ, канцлер Німеччини, про те, чому Україна переможе:

«Зважаючи на підтримку Німеччиною та іншими країнами-партнерами України, стає все більш очевидним, що росія не тільки не повинна виграти цю війну, але й не виграє її».

Олексій ГОНЧАРЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність», вважає, що досягнути миру з росією можна лише силою:

«Зараз Лукашенко погрожує і каже: «Зупиниться або Україна буде зруйнована». Якщо ми зупинимося, Україна точно буде зруйнована. А поки в нас є сила, є всі шанси перемогти. Путін – це хижак, він буде добивати свою жертву. Якщо вона зупиниться, хижак з'їсть її швидше. Але слово «жертва» я використовую образно. Звісно, ми страждаємо, але ми боремося. І ми зараз не в позиції жертви. Ми ті, хто віднайшов свою силу».

Юрій ЛУЦЕНКО, колишній Генпрокурор України, про Голодомор-геноцид:

«...Багато хто чіплявся за формулу «ну не могли ж вони в Москві це зробити спеціально!». Тепер ми всі знаємо: могли, хотіли і зробили. І єдиний спосіб не допустити чергового геноциду – ЗСУ».

Олексій ДАНИЛОВ, секретар Ради національної безпеки та оборони, про обстріли рашистами енергетичної інфраструктури України:

«Друга трансформаторна армія» – тепер офіційно про росармію, яка котрий день поспіль веде «героїчну» боротьбу з українськими ГЕС і ТЕЦ. Ці покидьки вже пробували позбавити нас пального, а світ – зерна. Впораємось і з цим енергетичним фронтом. Все буде Україна!».

Сергій ВИСОЦЬКИЙ, колишній нардеп, про звуки Перемоги:

«Немає для мене в ці дні звуку більш солодкого, ніж дирчання генератора поруч із кав'ярнею, кіоском із кебабом або відділенням банку. У цьому дирчанні все – наша підприємливість та практичність, наша робоча етика та відповідальність (Як це не відчинитися? Людей без кави залишити?). В цій чотиритактній какофонії – наша незламність та воля до життя: не зламаємось під тиском зовнішніх обставин, будемо боротися з ними, будемо жити попри все. І більше того, цьому життю радіти.

Чуєте дирчик десь поруч із вами? Це така сама музика Перемоги, як і фронтова канонада! Це моральний дух людей, це гроші, які будуть переплавлені в набої для фронту, це наш національний «йди на х@й» – путіну та його банді!».

■ Тільки факт

• **40 мільярдів доларів** – на таку суму передали зброї Україні з початку повномасштабного російського вторгнення. Це – річний бюджет оборони Франції. ■

■ Все для фронту, все для Перемоги!

Порошенко передав захисникам перші 5 тисяч комплектів зимової форми

Разом із вбранням на передову доставлять каремати і генератори. Також для військових замовили партію спеціальних хімічних грілок для рук та зимового взуття

Ольга СОКОЛОВА

«До нас звернулися з проханням надати зимову форму. Ми підставимо плече Збройним силам і Міноборони. Ми розмістили замовлення на 50 тисяч комплектів форми – відповідно до заявок, які ми отримали протягом останніх трьох тижнів», – повідомив п'ятий Президент, лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко. Він показує зразки одягу: «Це – штани, це – фліски. Подивіться на якість цих штанів: три години вони були у воді, не намокли, для зими – найкраща позиція. І вже через декілька годин представники регіональних відділень «Справи громад», «Братів по зброї», Благодійного фонду будуть відвантажувати це в регіони.

«Фонд Порошенка з 24 лютого спрямував на підтримку ЗСУ 1 млрд 650 млн грн.»

«Тут є 5 тисяч карематів, які зараз почнуть відвантажувати в регіони. А ще додатково все, що на ринку змогли знайти із генераторів, теж

Фото із сайту eurosolidarity.org.

«Якість цього вбрання європейська – воїнам буде тепло».

відправляємо. Бо сьогодні це як повітря, яке маємо забезпечити для того, щоб і українські цивільні, і в першу чергу українські військові відчували, що ми про них піклуємося, – пояснює Петро Порошенко. – Я дуже сподіваюся, що до кінця тижня ми привеземо величезну партію підігріву – хімічних комплектів і для рук, і щоб

вставляти у берці – аби зігріти наших воїнів. Доеднується, разом ми будемо набагато ефективнішими». Підтримати ЗСУ можна через ГО «Справа громад», а Фонд Порошенка традиційно подвоює суму зібраних коштів. Долучайтесь!

Як відомо, Фонд Порошенка з 24 лютого спрямував на підтримку ЗСУ 1 млрд 650 млн грн. ■

■ Резонанс

Після раптової смерті Макея Лукашенко змінив своїх кухарів, обслугову та охорону

Глава міністерства закордонних справ білорусі 64-річний Володимир Макей помер внаслідок отруєння речовиною, розробленою у спеціалізованій лабораторії ФСБ. Про це з посиланням на джерела, близькі до російських спецслужб, написав опозиційний кремлю політик Леонід Невзлін

Василь КІТ

Версію з отруєнням Макея, зазначає Невзлін, підтверджує той факт, що 64-річний чиновник не мав проблем зі здоров'ям, вів активний спосіб життя та мав нові плани і завдання (перед тим він злітав до Єревану на зустріч країн ОДКБ). Коли в нього раптово прихопило серце, він не звернувся до лікарів, оскільки раніше подібних проблем не відчував і не надав болю значення.

«Отруїти людину так, щоб усі думали, що вона померла з природної причини, дуже легко. Досить просто порушити в її організмі баланс ферментів – речовин, які забезпечують усі без винятку процеси, від кліпання віями до дихання», – пояснюють російські токсикологи.

Смерть Макея, по суті другої людини в державі, викликала паніку в білоруських номенклатурних колах, але найбільше вражений диктатор Лукашенко. Він розпоря-

Фото із сайту ukr.net.

Володимир Макей 10 років віддано служив Лукашенку.

дився замінити особистих кухарів, обслугову та охорону, а своїм дітям – надати додаткову охорону.

За словами Невзліна, біло-

«Смерть Макея, по суті другої людини в державі, викликала паніку в білоруських номенклатурних колах, але найбільше вражений диктатор Лукашенко.»

русський диктатор нікому не довіряє і небезпідставно вважає, що після Макея пишний похорон можуть влаштувати вже йому, оскільки

ки Москву бісить затримка зі вступом білоруської армії у війну проти України і кремль готовий задіяти всі важелі для тиску на білоруський режим.

Дотримується такої думки і відставний білоруський військовий Валерій Сахащук, член об'єднаного перехідного кабінету Світлани Тихановської з питань оборони та нацбезпеки, який заявив: «Макей був, безперечно, якимось містком між Лукашенком та Заходом. І я дозволю собі припустити, що Лукашенко весь час шукав можливості місток цей зміцнити, переконати Захід любити його таким, яким він є. І це давало певний шанс білорусі на якість не дуже криваве майбутнє».

Telegram-канал Volyn nova

■ Серце, віддане Україні

Юрій ШУХЕВИЧ: «Слава Богу, що батька не взяли живим»

22 листопада на 89-му році життя помер дисидент, політичний діяч та син найвідомішого після Степана Бандери українського націоналіста — головнокомандувача УПА Романа Шухевича. Юрій Шухевич був ув'язнений 31 рік, ще 5 літ провів у засланні. У радянських таборах він втратив зір, тому на засідання Верховної Ради попереднього скликання, куди обирався від Радикальної партії Олега Ляшка, приходив у супроводі помічника, спираючись йому на руку. В іншій тримав декоративний гуцульський топірець, який використовував як ціпок...

Пропонуємо до вашої уваги інтерв'ю з паном Юрієм виданню ВВС Україна, в якому він кілька років тому поділився спогадами про батька

Олег КАРП'ЯК,
bbc.com

— Ви жили разом із батьком лише до одинадцяти літ...

— Навіть не до одинадцяти. Якщо говорити про родинне життя, то це був лише період з кінця 1939-го по 1941-й. Ці два роки ми мешкали разом у Кракові. Я почав там якраз ходити до школи. Батько був вимогливим до мене, слідував за моїм навчанням.

А потім, коли маму арештували, я був у дитячому будинку, спочатку у знаменитому Чорнобилі, а потім — у Сталіно, теперішній Донецьк.

— Потім ви втекли з дитячого будинку й приїхали до батька. Розкажіть про цю зустріч.

— Це було в 1947 році. Ми зустрілися з ним біля Рогатина, в лісі. Був жовтень, але погода була тепла. Ми провели разом добу, проговорили цілу ніч і потім цілий день. Тоді мій батько сказав кілька фраз, які закарбувалися в пам'яті. Мені було майже 15 літ, такий час... І він прочитав у моїх очах і поставив мені запитання: «Юрку, ти хочеш іти в підпілля?». Я відповів: «Так». На що він сказав: «Знаєш, що? Ми взяли зброю до рук, але ми приречені. І якщо такі, як ти, підуть у підпілля і загинуть, то хто через 10–20 років буде

Герой України Юрій Шухевич на вічреєквіємі 4 березня 2007 року біля пам'ятника своєму батькові, головнокомандувачу УПА Романові Шухевичу в селі Тишківці на Івано-Франківщині.

Син і батько Шухевичі. Юрій Романович згадував, що його тато «був дуже родинний, добрий, але тримав мене суворо».

піднімати знову той народ?».

— Чому він так сказав вам, як думаєте?

— Він розумів тоді політичну ситуацію, і було ясно, що збройного зіткнення між Сходом і Заходом найближчим часом не буде. І ця система, яка кинула проти нас усі свої сили, врешті-решт не поставить нас на коліна, але поступово таки зможе фізично знищити

учасників підпілля. Він це розумів. Але без тієї боротьби ким же ми будемо колись.

— Тобто він з вами, 14-літнім, говорив як з дорослим чоловіком...

— Так, як з дорослою людиною. Я оповідав йому про те, що сталося, про арешт моєї мами і його батьків. Його маму засудили, і вона померла на засланні в 1956 році, а діда вивезли і він помер

там, тільки приїхавши на заслання, бо був хворий. Тоді батько сказав: «Юрку, ти не думай, що ми боремося для того, щоби зарозумітися. Ми боремося в ім'я того, щоби така нелюдська система не могла існувати».

А ще ми говорили про філософію, і батько сказав: «Найвища філософія — в Євангелії. Вищої ти ніде не знайдеш». Він був побожною людиною.

Постійно ходив до сповіді, причащався.

Знав мови — польську, німецьку. У підпіллі вивчив англійську. Вже не кажучи, що під час навчання в гімназії знав і латинську мову, то видно по його оцінках.

— Розкажіть про своє останнє побачення із батьком у січні 1948 року.

— Ми зустрілися у Львові на конспіративній хаті, мали кілька годин. І розійшлися, щоб я з ним зустрівся тільки в смерті. Нам ніхто не заважав. Я мав їхати тоді на Донбас за сестрою (яка залишалася в дитбудинку. — Ред.). Він провів мені своєрідний інструктаж. То була більш ділова зустріч. Поговорити глибше вже не дуже було як.

— У вас було тоді передчуття, що ця зустріч може бути останньою?

— Знаєте, я завжди мав таке передчуття. Був такий час, що завжди можна було очікувати на його смерть. Але з другого боку, коли він загинув і мене привели на опізнання... Як би вам сказати... Я відчув ніби полегшу. Полегшу, що він загинув, але, слава Богу, не потрапив до рук живим. Я розумів, що б це для нього означало. Це було трагічно, страшно, але це не найгірший вихід з тієї ситуації.

— Думаєте, він свідомо застрелився, коли його оточили і ситуація стала безвихідною?

— Безумовно. Я знав, що він до цього готовий. Він мав ціаністий калій при собі, пістолет і граната завжди були. А який шлях він вибере — то вже залежало від ситуації. Він, може, вибрав найкращий шлях, бо були випадки, що люди носили при собі ціаністий калій, а він не діяв, бо ту ампулу треба зберігати в певних умовах, при певній температурі. А коли люди носили отут в рукаві (показує на

собі. — Ред.), то тепло тіла, світло падає — і ціаністий калій має властивість кристалізуватися і може не подіяти. Так було з його зв'язковою Галиною Дидик і з Катериною Зарицькою. Вони розкусили ампулу, але...

— Ваш батько загинув 5 березня 1950 року. На той час вам ще не було 18 років і ви вже два роки були ув'язнені...

— Я був у камері, у Львові, у слідчій в'язниці МГБ. Мене викликали, відвезли в управління.

— Ви знали, чому викликають?

— Я не знав. Мене трохи здивувало, що це було в неділю. Така дивна ситуація. Там їх кілька зібралось на дежурці в тюрмі, посадили мене в авто, наклали наручники, правда, не назад, а руки вперед. Це було нехарактерно. І повезли в обласне управління, недалеко від в'язниці.

Привезли на подвір'я. Бачу: гараж, у нього заходять і виходять люди. Багато працівників. Потім мене вивели і завели в гараж. Я іду, а вони мене раз — повертають наліво. Я тільки побачив його накритого плащ-наметом, побачив його босі ноги. І відразу по ногах його впізнав. У нього було характерне високе підбиття, так що чоботи йому шили на замовлення, бо стандартні трохи тиснули.

Я тільки поглянув на ноги і зрозумів, що це він. Вони мене підвели, зняли плащ-намет, і я побачив тіло. Став на коліна, поцілував його в руку. Права рука в нього лежала на грудях, а ліва витягнена вздовж тіла. Коли я нагнувся цілувати, вони мене хотіли підхопити, але я таки поцілував його. Мене підняли і повели назад. А після того, як привели в камеру, через пів години прийшов слідчий і написав протокол упізнання. І все. ■

■ Резонанс

У Благодатному підтримали правоохоронця, який затримував п'яного прокурора

Небайдужі збиралися на акцію біля поліцейської станції

Олена КАЛЕНЮК

25 листопада близько десятка людей прийшли до поліцейської установи в Благодатному, щоб підтримати Віктора Циплакова, правоохоронця, який намагався затримати п'яного прокурора, а потім постав перед судом. Активісти вважають, що Віктор — людина з великої літери, професійний поліцейський з 15-літнім досвідом роботи, тож таких обов'язково потрібно відстоювати та захищати.

Як відомо, 21 листопада Рожищенський районний суд визнав винним поліцейського з Нововолинська Віктора Циплакова у порушенні недоторканності жит-

ла (при затриманні він без санкції зайшов на приватну територію) та призначив йому покарання — два роки позбавлення волі з іспити-

«Микола Троцюк неодноразово намагався поновитися на посаді та стягнути середній зарібок за час вимушеного прогулу.»

товим терміном один рік. Поліцейський з рішенням не згідний та подаватиме апеляцію.

На початку цього тижня стало відомо, що прокурора Миколу Троцюка, який сів за кермо нетверезим та ще й утік від поліцейських, таки звільнили з роботи. Судова

тяганина була тривалою: Троцюк неодноразово намагався поновитися на посаді та стягнути середній зарібок за час вимушено-

го прогулу. Спочатку йому це навіть вдалося. Проте органи прокуратури наполегливо відстоювали у судах справедливості його звільнення. Зрештою, у листопаді Верховний Суд ухвалив звільнити Троцюка з органів прокуратури, а рішення суду цієї інстанції — остаточне. ■

■ Пряма мова

володимир путін, президент рф, на зустрічі з так званими «матерями військових, які беруть участь в агресії проти України» (жінок для цієї зустрічі ретельно підбирали серед чиновниць), цинічно порівняв втрати росіян на фронті зі смертями в аваріях на дорогах і від алкоголю:

«Звісно, це величезна трагедія (смерть рідної людини. — Ред.). Це порожнеча, яку нічим не заповнити, коли немає близької людини, тим більше сина.

Але, ви знаєте, що мені на думку спадає: у нас у ДТП гинуть приблизно 30 тисяч людей, від алкоголю — приблизно стільки ж. Буває, на жаль. Так життя складається. Життя — складне й багатогранне, складніше, ніж десь у папірцях написано.

Ми ж усі під Господом, під Аллахом, під Христом, я не знаю — усі, хто вірить у вищі сили, це неважливо, якої людини релігії дотримується, — ми всі смертні, ми всі під Господом. І ми коли-небудь із цього світу всі підемо. Це неминуче. Питання в тому, як ми жили».

РЕКЛАМА

ВСЕ ДЛЯ ОПАЛЕННЯ!

МОНТАЖ
ТА ОБСЛУГОВУВАННЯ.

Тел.: 0663077303,
0961126064.

100 ТИСЯЧ
російських солдатів-загарбників відправиться у пекло до кінця 2022 року. Такий прогноз зробив Президент України Володимир Зеленський. На 1 грудня втрати окупантів в нашій країні вже становили майже 90 тисяч убитими.

■ Крила, обпалені війною

Алла ЛІСОВА

«НАСАМПЕРЕД ВИВЧИЛИ ІСТОРІЮ ШАХТАРСЬКОГО МІСТА»

– Звісно, сумую за рідним містом, – сказав під час нашої зустрічі молодий інтелігентний чоловік, корінний запоріжець, який уже встиг оглянути Нововолинськ, познайомитися з новим колективом, колегами юридичного відділу Нововолинського виконавчого комітету, де став працювати головним спеціалістом. І одразу почав із розповіді про трагічний для України день початку повномасштабної війни:

– Якраз збиралися з дружиною Юлею на роботу, коли подзвонила її подруга й повідомила, що на Херсонщині рашистські танки й вибухи бомб.

Спочатку в місті було більш-менш спокійно, тільки на околицях чули вибухи. Розуміли, що ескалація продовжується, зокрема в місті Оріхові, де проживали друзі (на той момент їхній дитині було п'ять місяців). Спільно з ними вирішили виїжджати на Закарпаття. Коли вже в дорозі стало відомо про збільшення ціни на житло, передумали. Взяли невелику паузу в Кривому Розі. Подруга дружини повідомила, що в одному з сіл на Івано-Франківщині в товариша її батька, з яким пройшли Афганістан, є вільний будинок, де можна жити. Отож на цьому варіанті й зупинилися.

– Село на Прикарпатті серед мальовничої природи зустріло нас привітно й гостинно, – розповів Олександр. – Понад три місяці провели в цій майже курортній місцині. Але розуміли, що потрібно рухатися далі, думати, де заробляти кошти. Тому коли через інтернет дружині запропонували лікарську посаду в одній із приватних клінік Нововолинська, без вагань вирушили на Волинь. Наприкінці серпня зареєструвалися. Власник клініки допоміг знайти житло, порекомендував мені місце роботи. Після співбесіди отримав посаду юриста у виконавчому комітеті Нововолинської міської ради.

– Я ніколи не був на Волині, – продовжує співрозмовник. – Тому в моїй уяві цей край асоціювався з великими лісами,

«Чому на Волині діє так багато церков мп?»

Дивується запорізький юрист Олександр Коломоєць, якого війна змусила разом із молодією сім'єю залишити рідний дім і починати все з нуля

озерами, болотами. Насправді спочатку побачив обриси... майже Донбасу: терикони, великі підприємства.

Але коли познайомилися ближче з містом, вловили його шарм – стометрівку з каштанами, затишні кав'ярні – враження змінилося. Вивчили історію Нововолинська як наймолодшого міста краю, зрозуміли велику перспективу в разі потужного інвестування. Адже поруч – кордон, Польща, що дає можливості розвиватися бізнесу.

«ОКУПАНТИ НАВІТЬ ЗДИРАЛИ ПІДВІСНУ СТЕЛЮ, НА ЯКІЙ ПОТІМ І СПАЛИ...»

– У Запоріжжі досі проживають мої родичі. Спілкуємося з ними по телефону. Впродовж усіх місяців війни місто зазнавало бомбардувань, – розповів Олександр. – Його постійно атакують, обстрілюють ракетами С-300 й іншими видами зброї. Чимало житлових будинків зруйновано частково чи повністю, дехто залишився без найнеобхіднішого, гине велика кількість людей. До глибини душі вразила звістка про вбитих у гуманітарному коридорі на виїзді з міста і ця остання новина про обстріл ракетами пологового, і загибель немовляти. Вічна їм пам'ять...

Ще складніше родичам з області, які перебувають в одному із селищ під окупацією. Не хотіли залишати приватний будинок, живність. Але на роботу не ходять, щоб не працювати на окупанта. Їм довелося пережити жахливі моменти, коли рашисти прийшли на обійстя, змусили лягти на землю долілиць, а самі проводили незаконний обшук. Позабирали комп'ютерну техніку, мобільні телефони.

Це, як зазначив Олександр,

сталося якраз після того, як активізувався партизанський рух, почали знаходити трупи росіян. На жаль, на бік окупанта перейшло немало односельчан, які й зливали інформацію.

У населених пунктах рашисти в установах викрадали ноутбуки, жорсткі диски з комп'ютерів, залишені речі працівників (навіть окуляри), розграбували всі магазини,

фото Алли Лісової.

«Головне зараз – працювати на Перемогу!»

«Поцікавилися історією Нововолинська як наймолодшого міста краю, зрозуміли велику перспективу в разі потужного інвестування. Адже поруч – кордон, Польща, що дає можливості розвиватися бізнесу.»

аптеки, заволоділи автомобілями, на одному з яких розбилися... Здирали навіть підвісну стелю, на якій потім і спали.

«У НОВОВОЛИНСЬКУ НЕПРИЄМНО ДИВУЄ РОСІЙСЬКА МОВА І ПРОМОСКОВСЬКІ ХРАМИ»

Коли із запоріжцем перейшли знову на волинську тематику, він не втримався, аби не висловити те, що здивувало.

– На відміну від Франківщини, певна частина людей розмовляє російською або суржиком. Здивувало те, що Нововолинськ – місто патріотичне, люди свідомі, а діє так багато церков мп. До речі, знайомі з Оріхова розказували, як їхній священник УПЦ «здавав» координати наших військових окупантам.

Олександр має чіткі погляди й на те, чому багато людей стали колаборантами. Каже, ворожа агентура впливала через ЗМІ, релігію, органи держави, олігархічні клани тощо. Цьому сприяли незнання історії та відсутність критичного мислення у частини населення. Комусь здавалося, що можна повернути минуле з усіма його безкоштовними «благами», й ці люди ніколи не прагнули самі щось змінити, а безкінечно скаржилися на владу, якою б вона не була.

На закінчення розмови запитує у співрозмовника, яке має хобі, як розвантажується після службових обов'язків та негативної інформації.

– Раніше займався спортом (футбол, тренувальна зала), грав у більярд, бігав напівмарафони. Тепер це все відійшло на задній план. Волонтерю – на Прикарпатті більше (бо мав вільний час), тут поки що менше, оскільки ще навчаюся в аспірантурі, проводжу наукові дослідження на тему дисертації. І, як це не прикро констатувати, дорожню сумку наразі не розбираємо. Бо не впевнені, де маємо пустити сімейне коріння. Зрештою, Україна велика і скрізь прекрасна. Головне зараз – працювати на Перемогу, яка неодмінно настане, допомагати армії, єднатись. Адже разом – ми непереможні та незламні! ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 72-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт).** Вартість оголошення про послуги – **80 грн + 20 (за сайт).** Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30).** Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт).** Оплата у відділенні ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- У с. Грибовиця Володимирського району продається великий дерев'яний будинок (8 x 12) із господарськими спорудами, ділянка (0.8 га). Є великий сад, багато ягідних кущів, поруч ліс. Тел. 096 50 10 474.
- Продається дерев'яний, обкладений цеглою, житловий будинок у с. Колодеже на Горохівщині. Є 0.7 га землі, новий цегляний сарай, дерев'яні підсобні приміщення, льох, водяна колонка, садок. Поруч – ліс, заасфальтована дорога (два рази на день ходить автобус Луцьк–Жабче). Тел. 066 42 01 792.
- У с. Озеро Луцького (колиш Ківерцівського) району продається приватизована земельна ділянка (0.10 га) під забудову. Тел. 068 19 17 191.

АВТОРИНОК

- Продам комплект запчастин до автомобіля УАЗ-452. Тел.: 050 19 68 191, 096 58 02 673.
- Терміново продам автомобіль «Mitsubishi Pajero Sport», 2014 р. в., двигун 2.5 л, дизель, механічна к. п., куплений із салону, один власник, у доброму робочому стані. Тел. 095 13 77 467.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопіч-

ні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продам бензиновий генератор на 3,5 кВт (Німеччина), 3-фазний, мідна обмотка. Тел. 096 19 76 855.
- Продам новий бензиновий генератор на 2,2 кВт (Іспанія). Розхід палива 1,2 л/год. Тел. 050 64 46 840.
- Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам дрова (рубані, чурки, метрові, обрізки, тверді та м'яких порід), пісок, щебінь, цеглу, відсів, чорнозем, торфокрихту, гній, землю на вимостку, бій, вивіз будівельного сміття. Послуги автомобілем «Бобкат» та екскаватора. Тел.: 099 62 16 400, 068 20 84 863.

- Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Продам торфобрикети, дрова рубані (твердої породи), цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам жом, торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Продам телицю. Тел. 067 16 58 902.
- Продається тільна телиця у Ківерцівському районі. Тел.: 050 51 09 180, 09812 31 624.
- Продам молоду дійну корову (терміново). Тел. 068 51 43 490.
- Продам сіно в тюках. Тел. 093 81 10 853.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

- Викрадене посвідчення багатодітної сім'ї, видане Управлінням соціального захисту населення Луцької РДА на ім'я Шевчук Тетяна Миколаївна, Шевчук Петро Олександрович, вважати недійсним.

■ Подія тижня

Фото Алли ЛІСОВОЇ.

Потиском рук нововолинського міського голови Бориса Карпуса та керівника управляючої компанії Олександра Бондаренка засвідчено тісну співпрацю на десятиліття.

Битви виграють армії, а війни – економіки

У Нововолинську презентували індустріальний парк «NOVO», в якому 660 осіб мають отримати робочі місця

Алла ЛІСОВА

Символічно, що саме в День Гідності і Свободи й релігійне свято архистратига Михаїла у Нововолинську на місці, де буде діяти індустріальний парк, нововолинський міський голова Борис Карпус і керівник керуючої компанії Олександр Бондаренко підписали договір про співпрацю та спільно з учасниками заходу заклали капсулу з посланням для нащадків. Свої побажання для майбутніх поколінь написала і журналістка газети «Волинь». Через 25 років капсулу мають відкопати й все прочитати.

Що собою являтиме індустріальний парк «NOVO»? Десять літ, проїжджаючи трасою Ковель–Жовква, між колишньою шахтою №4 і ВАТ «Оснастка» бачили пустир. Відтепер він має змінюватися швидкими темпами. Для цього є всі передумови.

Голова і засновник керуючої компанії «Бюро інвестиційних програм» Нововолинського індустріального парку Олександр Бондаренко на макеті чітко й зрозуміло пояснив присутнім механізм діяльності цього об'єкта. Це – перший в Україні індустріальний парк у форматі експортно орієнтованого food-кластеру. Територія парку сягає 20 гектарів. Виграшно, що до нього підведені необхідні комунікації: вода, газ, електроенергія. А також те, що вздовж території проходить залізнична колія і сучасна автострада. А за кілька кілометрів – країни Євросоюзу.

Тут діятимуть підприємства з пере-

Є надія, що майбутні покоління підтвердять здійснення сьогоднішніх намірів Нововолинської громади, закладених у капсулі.

робки риби, виробництва харчової продукції та логістичні центри. Анонсовано перших резидентів індустріального парку.

«Тут діятимуть підприємства з переробки риби, виробництва харчової продукції та логістичні центри.»

В одному з проектів співінвестором виступить керуюча компанія, а також уже заявлено про підприємство, яке є головним постачальником морепродуктів у відомому мережу магазинів.

Важливим моментом у діяльності індустріального парку є податкові піль-

ги, зокрема нульове мито на імпортерне обладнання, нульове ПДВ, пільги щодо податку на прибуток. Також у компетенції міської влади – зменшити податок на землю, на нерухомість.

День презентації видався похмурим. Але це не применшувало значимість події. На неї прибуло досить поважне товариство – народні депутати Ігор Гузь, В'ячеслав Рубльов, Дмитро Кисилевський, перший заступник міністра економіки України Денис Кудін, заступник міністра розвитку громад і територій Іван Лукеря, голова обласної ради Григорій Недопад, заступник голови Волинської ОВА Олександр Троханенко, голова Володимирської районної ради Віктор Хиць, голова Володимирської громади Ігор Пальонка, депутати обласної та міської рад, керівники підприємств.

Презентуючи парк, нововолинський міський голова Борис Карпус мовив, що це важлива подія не лише для міста гірників, а й для всієї України. Практично за кілька місяців вдалося знайти людей, які підтримали ці ідеї. Пан Карпус подякував їм і висловив сподівання, що невдовзі тут з'являться підприємства харчової промисловості, буде створено 660 робочих місць. Продукція зорієнтована на експорт, є надія, що це будуть екологічно чисті виробництва, які не забруднюватимуть територію.

– Тримаємо економічний фронт країни й дбаємо про продовольчу безпеку держави! – завершив свій виступ Борис Карпус.

Перший заступник міністра економіки Денис Кудін відкриття цього об'єкта назвав важливим кроком для зміцнення української промисловості. Він акцентував на позитивних моментах для потенційних інвесторів і зазначив, що держава зі свого боку робить крок назустріч підприємцям через скасування податків. Заступник міністра розвитку громад і територій України Іван Лукеря зазначив, що це – великий внесок у майбутнє відновлення країни. Наголосивши, що найбільшими Героями є ті, хто відстоює нашу незалежність на передовій, назвав героями також тих, хто залишився і працює в Україні, хто в умовах війни закладає фундамент у відновлення і розвитку країни. Пообіцяв всіляку підтримку лідерам на місцях. До речі, всі оратори називали нововолинського мера «активним, енергійним, який багато робить для громади», схвально відгукувалися про нього і команду за те, що під час війни вони не опускають рук, а доводять, що наша держава сильна.

Народний депутат, заступник голови комітету з питань економічного розвитку Дмитро Кисилевський додав, що діяльність індустріального парку – це зростання доходів місцевого бюджету та промисловості країни загалом. І нагадав фразу: «Битви виграють армії, а війни – економіки» й додав, що Перемога однозначно – за нами. ■

■ Пульс тижня

Двоє чоловіків полями втікали у Польщу

Волинські прикордонники відділу «Морозовичі» затримали ухлянтів, які хотіли незаконно потрапити на територію ЄС

Сергій ВИШЕНЬКА

Минулих вихідних охоронці державних рубежів під час патрулювання помітили доріжку підозрілих слідів, які вели у бік кордону. Виявилось, що їх залишив 36-річний українець, який намагався втекти за Буг.

Ще одного правопорушника затримали 27 листопада за кількасот метрів до кордону. Чоловік не мав при собі жодних документів, однак розповів, що мешкає у Житомирі та сподівався поза пунктами пропуску виїхати з України.

На зловмисників склали адмінпротоколи. Невдовзі вони постануть перед судом. ■

Заробляв на ухлянтах і мав 80 підроблених печаток

За сприяння у переправленні чоловіків за кордон волинянин брав 2500 доларів

Антон КАРАСЬ

35-річний житель Рованців Луцького району виготовив своєму знайомому фальшиву посвідку про непридатність до військової служби, однак підробку помітили правоохоронці.

З'ясувалося, що зловмисник домовився із 23-річним волинянином про виготовлення фальшивих документів, які, попри заборону, дали б йому змогу виїхати до Польщі. За таку послугу він забажав 2500 доларів США.

Частина коштів отримав наперед, а решту – під час передачі підробленого висновку медичної комісії. Підприємливого махіатора затримали.

Під час обшуку в оселі ділка вилучено 80 печаток, 23 штампи, бланки медичних довідок, готівку. Вже відомо про більш ніж 5 фактів протиправної діяльності волинянина.

Йому оголосили про підозру за ч. 3 ст. 332 (Організація незаконного переправлення осіб через державний кордон України, вчинена з корисливих мотивів) і ч. 3 ст. 358 (Підроблення документів, печаток, штампів та бланків) Кримінального кодексу України. ■

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 099 181 3332,
0976492371.

П П БУРМАКА Н.П.
3, 10, 17 грудня
Працюємо за попереднім записом. ефективно лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**
лікування -анонімне www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

КОНЦЕНТРАТИ ТА ПРЕМІКСИ ТМ «ПУРІНА»

«Більше корму – більше ваги!»

Фірма реалізує
КОМБІКОРМ ТМ «Пуріна»
для всіх видів тварин та птиці:

– концентрати, премікси (ДБМВ старт, гроуер, фініш);
– корми та премікси для курей несучок.

Також є у наявності: засоби для дезінфекції приміщень; трукта для мишей, щурів, тарганів; лампи, годівниці, поїлки; сухе молоко, жом; живі товари (бройлер добовий);

корм для котів і собак та засоби догляду за ними.

Пропонуємо продукти харчування: цукор, борошно, олія, крупи, макаронні вироби.

Тел.: 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила);
067 634 83 34, 050 488 77 71 (Наталія);
067 119 53 13, 099 627 88 55 (Світлана).

ДОСТАВКА
БЕЗПЛАТНА

Міф чи реальність?

Лікування без операції гіперплазії і аденом передміхурової залози, каміння в нирках, жовчному і сечовому міхурах

БЕЗ БОЛЮ, ПРОКОЛУ,
ЛАЗЕРА, КРОВІ

Німецькою фірмою vvi GmbH розроблено фізіотерапевтичне обладнання для пацієнтів, яким навіть малотравматична операція небажана.

Проводиться значне зменшення обсягів простати при накладенні 6 акустичних частот для розсмоктування, наприклад обсяг падає від 60 см³ до 35 см³.

Розсмоктуються аденоми, камені в нирках, жовчному міхурі. На наступний день пацієнт мочиться вже не 5-6 разів, а 1-2 рази.

Хворому призначається оригінальний натуропатичний комплекс.

Протипоказанням є наявність онкології.

ТІЛЬКИ З ГАРАНТІЄЮ І
БЕЗ РЕЦИДИВІВ

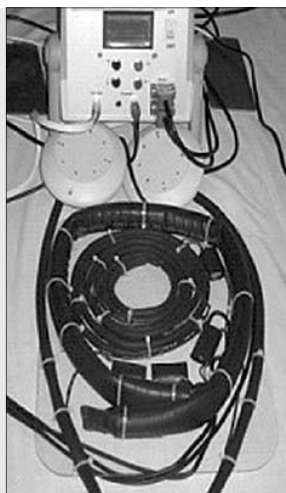
Консультація 400 грн
Гарвард Медікал, КІІВ
harvardmedical.com.ua

Луцьк, готель «Профспілковий», просп. Відродження, 24.

Вартість і запис за тел. 063-643-3094

ЗНИЖКА 50%
ТІЛЬКИ 1 ДЕНЬ
11 ГРУДНЯ о 12.00.

Самолікування шкодить вашому здоров'ю. Ліцензія МОЗ № АЕ 638497 від 26.03.2015 р.

■ Увага, конкурс!

Ті, хто біля Бога, підтримують Україну

Тому давайте і ми повболіваємо за їхню збірну на ЧС-2022 з футболу

Грицько ГАРБУЗ

Але перед тим, як на хвилю поринути у дивовижний світ копанки, нагадаємо запитання, яке ми взяли з історії найпопулярнішої у світі гри.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-29»

У слові-назві, яку ми заховали, знайшлося місце і вигук, і скороченій п'ятниці, і характеристиці кольору, і особливому самоходу, і музичному звуку, і художнику, і перельоту за межу... Ще й кольори Польщі, тих, хто біля Бога, одразу впадають в очі.

Назву якого спортивного клубу ми заховали?
137 років тому, 21 листопада 1885 року, на березі Ла-Маншу в британському місті Саутгемптон на території Гемпширського крикетного клубу команда, складена з членів Молодіжної асоціації церкви Святої Марії, розгримала клуб «Freemantle FC» з рахунком 5:1. Саме з цієї дати веде свій відлік історія англій-

«Підозрюю, що більшість із вас, наші дорогі учасники вікторини, тримали його і сьогодні в руках.»

ського футбольного клубу «Саутгемптон». Оскільки його засновниками були члени Молодіжної асоціації церкви Святої Марії, звідси і пішло знамените прізвище «Саутгемптона» – «Святі».

Лише 5 наших учасників у цьому запитанні розпізнали команду в червоно-білих смугастих футболках і надіслали нам правильну відповідь: «**Саутгемптон**». Але, за умовами вікторини, переможців має бути лише два. Тому ми знову вдалися до жеребкування. І завдяки воїну Олексію з передової на псевдо Пельмень (він по телефону вибирав цифри від 1 до 5) фортуна усміхнулася двом волинянам: **Віті Бобко із села Затурці Володимирського району і Андрію Куяві з міста Ковеля**. Від їхнього імені ми перекажемо по 100 гривень для наших доблесних Збройних сил. Віват і низький уклін переможцям туру, а нам час шукати нових волонтерів.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-31»

У всесвітньо відомому творі про одну з найбажаніших столиць світу, котрий має назву однієї з найвідоміших пам'яток цього міста, головний герой у парку на холодному світанку зустрічає чоловіка, який спить на лавці. Сьогодні в гранатобузі ми заховали предмет, яким накритися той сплячий пан. Головному герою він нагадував метелика, який от-от полетить, аби світ багато чого дізнався. Класично цей предмет асоціюється з білим і чорним, хоча зараз майже тотально яскравий. Підозрюю, що більшість із вас, наші дорогі учасники вікторини, тримали його і сьогодні в руках.

Що знаходиться у гранатобузі?
Слово-відповідь треба надіслати до 11 грудня (включно) на електронну адресу tsikava.gazeta@gmail.com або у вигляді sms-повідомлення на номер 0672829775, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призових волонтерських 200 гривень (100 – від газети «Волинь» і 100 – від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, ніж одна. Ці кошти ми перекажемо на допомогу українській армії, зазначивши ваше ім'я як волонтера-благодійника.
Смерть кровопивці путіну і його лакею Лукашенку!!! ■

■ Редакційний щоденник

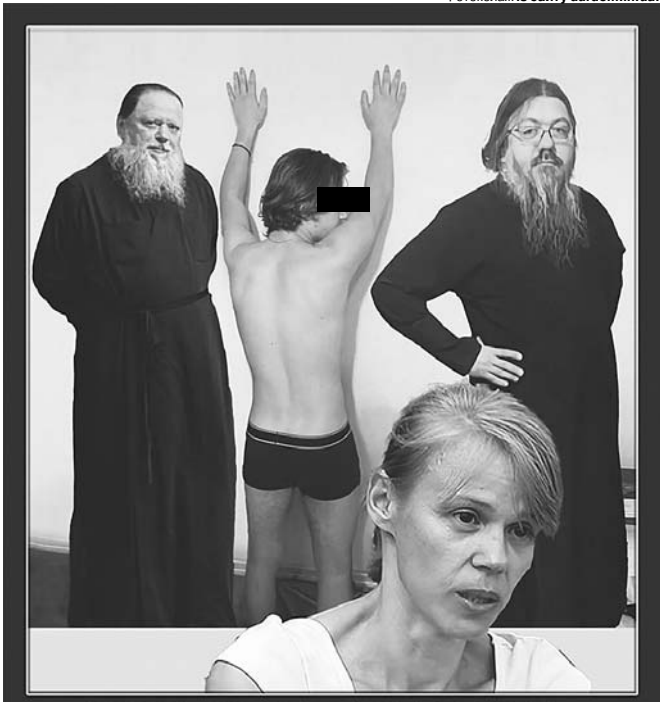
«Якщо дуже важко – треба взяти чийсь «консервну банку»

Ним переймалася і з чого дивувалася останнім часом редакторка відділу освіти й культури Оксана КОВАЛЕНКО

...НЕБАЖАННЯМ ЧАСТИНИ УКРАЇНЦІВ ГЛЯНУТИ ПРАВДІ У ВІЧІ

Тема релігії й віри як політтехнології в Україні нині така «благодатна»! Настільки багата новинами, подіями, історіями про «головних героїв» з української православної церкви мп (тобто тієї, що належить до московського патріархату, але обманює, що це не так), що можна знімати бестселери або ж писати наукові дисертації з політології, психології й предмету «національна безпека». Прикладів із життя, на жаль, тисячі. І не десь у русифікованій частині України, а серед нас. Знайома вірчанка однієї з луцьких церков упц мп дуже енергійно доводила, що нині в Україні триває громадянська війна. Одночасно в одній із релігійних фейсбук-груп її одновірці ширять повідомлення про «підступну» СБУ, яка навіть щось познаходила якісь гроші й літературу та геть несправедливо вчепилася в шановне «найсвятіше» товариство. «Боже борони й вбережи» писали коментатори на знак підтримки автора того допису, міцно заплющуючи очі на шалені суми невідомого походження, на зміст книжечок і листівочок з самого епіцентру путінсько-кіріловського «русского міра». (А ще ж СБУ оприлюднила «гостріші», пікантніші фото зі світу посередників між Всевишнім і людьми, у цьому випадку між поважним священнослужителем і неповнолітнім хористом). То від чого й для чого таких має берегти Бог? Як можна жити в Україні, ходити на похорони воїнів, ховатися від російських ракет найвищого класу, слухати перемовини росіян одне з одним про те, кому кого вдалося з'валтувати і скільки награбувати, а ще мати розкіш читати різні джерела інформації – і бути

Після оприлюднення пікантних світлин СБУ інтернет-мережа вибухнула фотожабами на кшталт «Опять распяли мальчи́ка...», а в коментарях зазначивши про обшуки: «Бога не знайдено».

...ЗДАТНІСТЮ НАШИХ ПІДІЙМАТИСЯ НАД РОСІЙСЬКОЮ ПІТЬМОЮ

З тієї «постріляної» середи минув лише тиждень, а в нашому лексиконі завоював своє місце термін «блекаут». З англійської це означає «затемнити, вимкнути світло». В українському вимірі потенційно страшний «блекаут» став ще однією інструкцією з виживання, передусім психологічного. Бо ж темрява страшна, коли полонить панікою мозок і душу. А в нас вона, дякувати Богу, не була тотальною завдяки рятувальникам, енергетикам, комунальникам і владі. Хто читав у ці дні соцмережі, мав можливість знайти собі ще й внутрішні пункти незламності. Знана на Волині викладачка університету імені Лесі Українки Світлана Богдан, приміром, оповіла про чаркеросинової лампи, а точніше про момент історії з життя

своєї сім'ї... Знайома психологиня розповіла, як важливо вміти подякувати за те, що маємо так багато. Каже, одне лише висловлювання подяки, навіть подумки, додає сили... 90-та річниця Голodomору, яка припала саме на той мало світлий тиждень, – це теж пункт незламності. Тримаємося й несемо свою пам'ять по світу заради сво-

«Заплющувати на таке безбожжя очі, не думати про очевидний і нерозривний зв'язок і взаємовплив між своєю маленькою церковкою й тими, хто на її верхівці, – то велика відповідальність громадянина перед своєю державою.»

єї армії, себе й заради них – невинно убитих предками все тих же злочинців, які безоглядно брехали й обплутували паралельною реальністю люд тоді й тепер. До речі, минулого тижня Верхня палата парламенту Ірландії і парламент Молдови визнали Голодомор 1932–1933 років в Україні геноцидом українського народу. А парламент Румунії визнав його злочином проти людства й українців. Це сталося через 90 років! І то не тільки про

силу правди, а й про тодішню й теперішню нездатність світу адекватно й швидко реагувати на кровопролитні виклики...

Свою світлову опору, певний пункт незламності, має читач нашої газети, який мешкає в Ратному. Розповів, що архіває кожен номер воєнної «Волині», бо не виключає, що публікації стануть у пригоді міжнародним суддям, перед якими обов'язково постануть путін і його посіпаки.

Ну і про наш практицизм: тепер, кажуть, на день народження нема кращого подарунка за ліхтарик, а якщо ювілей – пакуйте на презент генератор. А одна українка запевнила фахівців Укренерго, що готова мерзнути і їсти напівфабрикати, аби тільки вони спробували виконати одну річ: де вийде – увімкнути вуличне світло в наших містах у формі певного напису, щоб російські супутники з космосу прочитали й передали адресату слово, яке найчастіше додають до прізвища російського президента українці.

...УМІННЯМ ЗЕМЛЯКІВ ПОВОДИТИСЯ З... КОНСЕРВНИМИ БАНКАМИ

Маю на увазі не тільки те, як справно волиняни несуть металеві ємності волонтерам або самі беруться робити окопні свічки для ЗСУ. У соціальній психології існує «феномен консервної банки». Свого часу про нього розповідала світлої пам'яті психологиня Ірина Бекешич: «У горах, коли тобі важко, сил іти вже немає й ти клянеш усе на світі, – візьми в товариша консервну банку та поклади у свій наплічник. Ти

■ Свят, свят, свят!

Підозрюють московитів: на Любомльщині обікрали церкву

Оказія трапилася в духовній споруді села Олеськ

Софія ГАВРИЛЮК

26 листопада в обідню пору молодики спортивної статури зайшли на територію олеської церкви та позривали пломби. Як розповідають свідки, невідомі винесли з храму цінні речі та сейф. Припускають, що в ньому було близько ста тисяч гривень. Як передає видання «БУГ», за словами мешканців, це були представники упц мп.

На місце події викликали поліцію.

Раніше тутешня релігійна громада проголосувала за перехід до ПЦУ. Але людям досі не надали релігійного статусу. Тамтешні священники сказали, що документ «загублений».

Подібна подія відбулася і в церкві на Рівненщині. Люди повідомляли, що помітили невідомих, які виносили валізи й тубуси зі Свято-Миколаївського Городоцького жіночого монас-

Уже не один місяць навколо цього храму – гарячі конфлікти.

тиря. Він належить упц мп.

Нагадаємо, минулого тижня СБУ під час обшуків церков і монастирів чужоземного патріархату на Київщині, Рівненщині та в Івано-Франківську виявила літературу «русского міра», сумнівних осіб та навіть священника у ліжку з неповнолітнім хористом. ■

РЕКЛАМА

Блоки від виробника
СТІНОВИЙ БЛОК

з бном – 20x20x40
без бна – 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК
20x10x40
20x12x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК
20x30x40; 20x20x40

066 897-96-96
067 116-11-44

■ Що віщує небесна канцелярія?

Фотоколаж volyn.com.ua.

Передбачення волинянина на прийдешній місяць навряд чи потішать наших військових та й усіх інших.

Незадовго до Нового року прийдуть «нестрашні» морози

Такий прогноз народний синоптик Володимир Деркач із Каменя-Каширського зробив ще на початку 2022-го. Тоді він не знав, що мільйони українців зустрінуть наступну зиму, уважно приглядаючись до планів небесної канцелярії, від якої залежатиме ситуація на фронті, а для багатьох і температура в їхніх оселях. Щоправда, передбачення волинянина на прийдешній місяць навряд чи потішать наших військових та й, зрештою, усіх інших, адже погода очікується дуже мінлива

ГРУДЕНЬ

Початок зими буде холодним із помірними опадами: вночі мінусова тем-

« Відлига й добряче потепління очікуються в останній десятиденці грудня. »

пература, удень стовпчик термометра інколи підніматиметься вище нуля. Така погода протримається близько десяти днів. Згодом температура трохи підвищиться, можливі дощі. Із середини другої декади знову похолодає. Відлига й добряче потепління очікуються в останній десятиденці грудня. Щоправда, ближче до Нового року прийдуть «нестрашні» морози. ■

■ Погода у найближчі дні

Грудень принесе за пазухою жменьку сніжинок

У перші дні зими на волинян чекає похмура, але не морозна погода. Подекуди синоптики прогнозують дрібний сніг та ожеледицю. Настав час діставати з ящиків гірлянди й теплі рукавички

3-го прогнозами синоптиків Волинського гідрометцентру, 2 грудня буде хмарно, увечері прогнозують дрібний сніг. Вітер східний, 3 м/с. Температура повітря вночі становитиме 4 градуси морозу, вдень — близько одного. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1961-му — плюс 13, а найхолодніше — 1993-го — 20,3 градуса морозу.

3-го утримається хмарна погода, у першій половині дня йтиме сніг. Вітер південно-східний, 3 м/с. Температура вночі — мінус 1 градус, удень — близько нуля.

4-го протягом усього дня буде хмарно, опадів не прогнозують. Вітер східний, 4–5 м/с. Температура вночі та вдень — близько нуля.

У Рівному 2 грудня буде хмарно, без опадів. Температура вночі — мінус 8 градусів, удень — 1 градус морозу.

3-го утримається хмарна погода, у першій половині дня йтиме сніг. Температура вночі — мінус 1, вдень — близько нуля.

4-го протягом дня утримається хмарна погода, без опадів. Температура вночі — мінус 2, вдень — 1 градус морозу. ■

■ Світ із нами!

До Ковеля приїздив італійський фотограф

Джованні Карді, який понад 20 років мешкає в Лондоні, провів у місті залізничників не один день

Олена КАЛЕНЮК

У волинське місто залізничників фотограф вирішив навідатися, щоб на власні очі побачити, як живуть люди неподалік білоруського кордону. Тож він спілкувався з перехожими, переселенцями й волонтерами, побував у лікарні, де перебувають поранені воїни, і навіть взяв участь у жалобній акції до Дня пам'яті жертв Голодомору. На запитання, що його вразило у нашому краї, Карді відповів: «Вразила сила, віра, мужність та незламність українців. Люди виконують щодня велику роботу і не вважають це героїзмом. В Україні війна, все непросте, але усі продовжують жити і працювати, не покладаючи рук».

Фото із сайту Ковельської міської ради.

Джованні так перейнявся нашими подіями, що каже: «Моє серце належить Україні».

Італійський фотограф разом з українськими колегами брав участь у проєкті «Україна, яку не можна забути», а зараз готує альбом про наших жінок. ■

■ Нехай смакує!

На столі не пусто, коли є капуста

Фото із сайту ukr.net.

За те, що дуже корисна і відносно недорога, білоголова під час війни стала справжньою королевою серед овочів.

Цей овоч не тільки здавна увійшов до нашого повсякденного раціону харчування, а й став одним із улюблених. Страв із нього можна приготувати безліч: борщі, вареники, піріжки, солянки, тушкована, запечена, фарширована капуста, різноманітні салати, капустині котлети і зрази...

САЛАТ «ЛАДА»

Інгредієнти: 1 невелика капуста, 3 гілочки селери, 2 кисло-солодкі яблука, пів лимона, пучок кропу, 2 ст. л. олії, 0,5 ч. л. цукру, сіль за смаком, насіння кунжуту за бажанням.

Приготування. Капусту тонко нашаткувати. Селеру дрібно нарізати. Посікти кріп. Яблука очистити від шкірки й насіння, пократати соломкою і зразу ж полити лимонним соком, щоб не потемніли. Капусту посолити, всипати цукор, перем'яти. Додати селеру, яблука та кріп, заправити олією, перемішати, викласти гіркою на пласку тарілку чи блюдо і посипати насінням кунжуту.

САЛАТ «БАРВИСТИЙ»

Інгредієнти: пів капусти середньої величини, 1 морквина, 1 буряк, пів лимона, оливкова олія, сіль та цукор за смаком.

Приготування. Сирі моркву та буряк натерти на крупній тертці. Капусту дрібно нашаткувати, присолити і перетерти, щоб стала м'якшою. З лимона витиснути сік. У салатниці змішати подрібнені овочі, посолити, посипати цукром, полити лимонним соком та оливковою олією і перемішати.

ОВОЧЕВИЙ ПЛОВ ПО-ГРЕЦЬКИ

Інгредієнти: 400 г капусти білоголової, 1 скл. рису, 2 цибулини, 1 скл. томатного соку, 3 ст. л. оливкової олії, сіль, перець, спеції — за смаком.

Приготування. Цибулю нарізати півкільцями, капусту тонко нашаткувати. Розігріти в глибокій сковородці олію, всипати цибулю і трохи обсмажити, додати капусту, смажити, періодично помішуючи, поки вона набуде світло-коричневого кольору. Вкинути лавровий лист і спеції (підійдуть кмин, коріандр, паприка, грецькі трави). Добре промити в кількох водах рис і всипати його до овочів, влити приблизно 150–200 мл окропу. Посолити, довести до кипіння, а тоді зменшити вогонь до мінімуму, додати томатний сік, накрити кришкою і тушувати хвилин 25 до готовності рису. Перед подачею посипати зеленню.

ЗАПІКАНКА

Інгредієнти: 0,5 кг капусти, 3 яйця, 5 ст. л. сметани, 3 ст. л. майонезу, 6–7 ст. л.

борошна, 1 ч. л. солі, 2 ч. л. розпушувача, зелень, кунжут.

Приготування. Капусту нашинкувати або потерти на грубій тертці, посолити і злегка відтиснути. Додати дрібно посічену зелень. Яйця збити, додати сіль, сметану, майонез, борошно з розпушувачем і добре вимішати. Форму замастити вершковим маслом, викласти капусту і залити тістом, посипати кунжутом. Поставити у розігріту до 180°C духовку і випікати 30 хвилин.

КАПУСТА ПО-СЕЛЯНСЬКИ

Інгредієнти: на 1 кг свіжої капусти — 1 л води, 3 ст. л. цукру, 4 ст. л. оцту, 2 ч. л. солі, 1 головка часнику, 2 ст. л. зерен гірчиці (або французьку із зернятками, 4 ст. л. олії (запашної), чорний перець горошком.

Приготування. Капустину розрізаємо на 4 частини, складаємо в пакет для запікання, зав'язуємо і ставимо в духовку при 150°C на 40–50 хвилин. У воду для маринаду всипаємо сіль, цукор, кілька горошин перцю, кип'ятимо, вливаємо оцет і відразу знімаємо з вогню. Охолоджуємо. Теплу печену капусту нарізаємо шматочками, заливаємо маринадом і лишаємо на 2 доби. Головку часнику чистимо, подрібнюємо, змішуємо з гірчицею та олією. Капусту відділюємо від маринаду і змішуємо із заправкою (можна все скласти в лоточок, закрити кришкою і кілька разів струсити). Настояємо ще добу і подаємо до столу.

БІГОС

Інгредієнти: капуста квашена, свіжа капуста, нежирна свинина, грудинка копчена, бекон, ковбаса, розсіл з капусти, морква, цибуля, спеції, м'ясний бульйон, олія.

Приготування. Нарізати свіжу капусту, поставити її тушувати, додавши натерту на грубу тертку моркву й пасеровану цибулю. Всі види м'яса нарізати невеликими шматочками й обсмажити. Покласти до м'ясних продуктів промиту квашену капусту, влити бульйон і трохи розсолу, додати свіжу тушковану капусту, приправити, перемішати, протушувати все разом 5 хвилин. Можна використовувати для приготування бігосу тільки один чи два види м'яса — все одно буде смачно! ■

Telegram-канал Рецепти Кухня

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року. *

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Місцевого самоврядування і сільського життя
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	ВІТИНСЬКА Аліна Степанівна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Освіти і культури
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Відповідальний секретар	Інформації	Реклами
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Приватних оголошень
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олена Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305290101026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306, 60305, 86772 (для
ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (для ЧИТАЧІВ
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (для ЧИТАЧІВ ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).
Реєстраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 1526.

Фотофакт

!!!!!!!

Незламні
«То що, Ремарку,
Як там
на фронті?
Усе без змін?»

Володимир
СКОРОСТЕЦЬКИЙ

*То що, Ремарку,
Як там на фронті?
Усе без змін?
Чи новини є?
А в наших шанцях
Вода постійно
З окопних стінок
Під ноги ллє.
Тут неможливо
Відрізати світло –
Як знеструмиш
Сіяння душ?
Нам стигла осінь
З дощів і снарядів
Вмикає разом
Контрастний душ.
З чобіт відпаде
Окопна глина
Завершить автор
Війни роман.
Нові Ремарку
Відкладуть «АР»ки
Налиють спомин
В крихкий стакан.
Бувало різне,
Траплялось грізне.
Чимало гідних
Лишилось там.
Де стигла осінь
Хрестила вільних
В траншейних водах
На страх ворогам.
27.11.2022. ■*

Незагоєна рана

Фото з фейсбук-сторінки Івана МИРКИ.

«За кожне зерня 1932–1933 помститься куля 2022–2023».

Про те, з чого
виплекана наша
українська гостинність

Як я був маленьким, мені в колиску під подушку чи під низ клали маківку (ось вона на фото). Зараз у мене під ліжком зброя. І сплю я наче в маківці

Іван МИРКА, депутат
Волинської обласної ради,
фракція «Європейська
Солідарність»

«**Ми не викидаємо**
хліб, а кладемо
зверху, щоб доїли
пташки. А як не
дай Бог впаде,
піднімаємо його і
цілуємо.»

Ми не викидаємо хліб, а кладемо зверху, щоб доїли пташки. А як не дай Бог впаде, піднімаємо його і цілуємо. Ми – це покоління, зрощене тими, хто пережив страшну страту голодом. Ми інакші. У наших генах – код голоду. Він у всьому, що ми робимо. В праці, в творчості, в дозвіллі і ще десь...

Якось за столом з новими друзями з Данії прозвучала невеличка промова про «ukrainian hospitality» («українську гостинність»). Як пояснити їм, звідки вона? Я дочекався цього дня, бо в ньому суть. Як годували українці подорожніх, що втіка-

ли від голодомору. Як традиція нагодувати «до відвалу» гостя увійшла в наше життя. Карбувалася бідою століття за століттям. Боже, які ми різні та які ми в цьому однакові. Така наша українська гостинність. Виплекана катуваннями, муками і божевіллям. Скоритись перед злом – і отримати зло в чистому вигляді.

Ні, ні, ні, ні, ні. Вже ні. Мирного рішення не буде. ■

«Не кажіть лише мамі,
що тут по коліно води...»

Світлана ГУЦУЛЯК-ФЕДОРОВИЧ

*Не кажіть лише мамі, що тут по коліно води.
Не кажіть лише мамі, як холодно тут, у окопі.
Ви скажіть їй лише – все нормально: здоровий, живий...
Український солдат наймужнішого війська в Європі.
Не кажіть лише мамі, як часто я згадую дім.
Теплу рідну домівку і мамині яблучні штрудлі.
Ви скажіть лише те, що я ситий, я сплю і я їм.
А про решту – не треба, бо справді не спав я добу вже.
Не кажіть лише мамі, що іноді просто боюсь,
Що навіки залишуся тут, у холоднім окопі.
Ви скажіть їй, що виживу, просто скажіть, що молюсь..
Український солдат наймужнішого війська в Європі.
27.11.2022. ■*

Тема №1

Залужний може забрати
свій подарунок!

Оце саме той БТР, який
поцілила (особисто) зі
«Стугни», щоб привітати
Головнокомандувача з
днем народження 8 липня

Тетяна ЧОРНОВОЛ,
політик, журналіст, громадський
діяч, воїн ЗСУ

Фото з фейсбук-сторінки Тетяни ЧОРНОВОЛ.

БТР, який Тетяна поцілила зі «Стугни».

Подарунок, правда, важко було тоді забрати. А тепер уже можна. Забирати біля Давидового Броду. :)

До речі, це був постріл на рекордну відстань 5 100 метрів, плюс осколково-фугасною ракетною, які досі не пройшли випробування.

Тепла історія

Світло моєї Доми

А мені на думці – 1965 рік...

Світлана БОГДАН,
викладачка ВНУ
імені Лесі Українки

рез темний і, як здавалося мені тоді, безконецний ліс.

А коли приїхали в Смоларі, на мене чекало найбільше вечірне потрясіння – відсутність електрики (у Шацьку це диво цивілізації було з мого народження). Я благально-слізно просила всіх по черзі ввімкнути світло: «Послухайте, будь ласка, рідної дитини, не грайтеся зі мною» (я чомусь подумала, що то така забава-розіграш дорослих). І раптом – бабуня внесли з комори диво відродженого світла – газову лампу, відблиски якої застрибали сонячними зайчиками по стінах, по наших обличчях. Радошам моїм незвичних тінювих сюжетів і випрозорених відчуттів не було меж. А коли бабуня натопили піч – і ми з братом Василь-

Фото із сайту ukr.net.

Хіба могли уявити нинішні дідуся і бабусі, що їхні онуки в таких же умовах, як і вони колись, готуватимуть у 2022-му уроки?

ком забралися на теплу-претеплу лежанку, застелену ходнічком з усіма кольорами веселки (ще й із квартами тепленького молочка), душа моя... раювала. Наступної днини я вже чекала цього священнодійства поборювання темноти. З того вечора при тій лампі два роки поспіль (і не лише) читалося, готувалося до уроків, кухарювалося і засиналося (мама-тато допізна пе-

ревіряли зошити смоларських школяриків, писали конспекти уроків...) А ще – багато СПІВАЛОСЯ. При всякій хатній роботі... На тій печі при мерехтливому світлі я вперше почула мої улюблені «Вой те, дівчєно, червона калєно», «Вой у ліси, ліси, рубали дирєвце», «Вой піду ж бо я на ярмарочок, на кімбалочок», «Посію мачок над водою», «Чорноморець, матінко, чорноморець»,

«Я благально-слізно просила всіх по черзі ввімкнути світло: «Послухайте, будь ласка, рідної дитини, не грайтеся зі мною» (я чомусь подумала, що то така забава-розіграш дорослих).»

«Вєламаю вітку – та й пуцу на воду»... То була справдєшня словєсна магія – і в моїй голівоньці оживали театралізованє всі ті пісєнні сюжєти...

Відтоді я на все життє тримаю в собі отє СВІТЛО моєї ДОМИ...

Дотєпер у моїй душі мєрєхтєть вогник-відсвіт тєїє гасової лямпи, який внесли Бабуня того вєчєра. Щоб освєтити всєнькє моє життє... Й дїлитися ним із усіма, хто його потребує.

Грїймося світлом, якє в нас... Допоки воно горитє... ■